

ಒತ್ತಾಯಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ, ವಸುಮತಿ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತರು.

ಹಣ ತರಲು ಹೇಳಿದ ರಾಯರು

‘నాళీ డిస్క్యూజ్ఫ్ మాడ్యూలంతే అప్పావఁ.. బరువాగ నన్న రూమల్లి రో కెపటణిల్లి రువ హణ, చోబుకో తగోండిప్పు..’ రాయరు నుదిదాగ అప్పువఁగి గండల్లి ఏనో కిలుక్కదంతాగిత్తు. ఇంఠ బిశ్క్షమ్మ ఇష్టు శైఖ్షమ్మావాగి ఎదురాగికుమదంద అవటు భావిసిరల్లి. గోణాడాడి అల్లింద నిగ్రమిసువాగ బాగిలల్లి ఆదశస నింటిడ్. అవను నింతల్లే రాయర మాతుగళన్న అలిసిద్. అల్లింద నిగ్రమిసువాగ అప్పావఁల మనద గొందలవు అవసిగే అరివాగిత్తు. అవను కోణియోళగ హోగదే సరిదు నింతాగ, అప్పావఁ బాగిలన్న సమీచిషి ఎదురిక్కద ఆదశసన్న దిట్టిసిదఖ. ఇట్టరిగూ పరస్పర మనోభావ అరివాగిత్తు.

‘ಅಪ್ರಾವ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬೆಳೆರಾ..?’ ಅವನು ಎರಡು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ, ವಸುಮತಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅಪ್ರಾವ ಅವನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದು.

‘ఈగెను మాడ్రింరా..?’ అదశ ప్రత్యసిద్ధాగ, తాను అవన్ను అపమానిసిద్దరూ అదన్న మరేత తన్క క్వాష్ స్టండిశుత్తి రువ అవన క్యదయిపంతికే అపలు మాకళాదలు.

‘సూర్యా, హణ తగొండు హోదవను మనిగే మరిం బతానే అంద్యోతీరా..? ఇల్లా.. అంట నోడిదై తుంబా ఖుషిలద్దారే. ఇష్టవఫగళ నంతరవాద్య మగన జోతే ఇరుబహుదు ఆన్నవ ఖుషి. ఆద్రె, ఈ శక్తితీర్థదై అంకలో ఆతనన్న మనిగే సేరిసల్ల. పను మాదువుదో తోచ్చు ఇల్ల’ తన్న గోందలవన్న అవనేదురు అరుపిదశ్ల.

‘శగిరోదు ఒండే దారి’ అవనేందాగ అప్పొవఁ ఆతన కడిగే ప్రత్యాధ్వకవాగి నోఇదఱ.

‘సుయినన్న ఎల్లిడు హుడుకోదు.. అవు క్షీలి ఆ హణ
ఇరుతుల్లా.. అవనన్న మనీగి తరలు హేగిదురు హుడుకలే బేచు.
అవు సిక్కిద్దు కణనూ శిగుత్తే.. ఈ విష్టు.. ఇల్లిగే ముగ్గు హోగుతే’
అవన మాతూగిన్న మనస్సు అనుమోదిదరూ, అదు సులభ
సాధ్యవల్ల వెందు తోరితు. తన్న అనుమానవన్న అప్పావు, ‘ఇష్ట
దొడ్డ టారల్లి అవు ఎల్లిడ్యునేంత హుడుకోదు..? అవు మాబ్బేల్
నంబర్ నస్తు ఇల్ల. పోలేస్సు స్టేషన్‌గి హోగి తిలిసోణవెందరే
నిన్నెయిష్టే అవనన్న కళ్ళతన మాడిల్ల అంత హెరిగే బిట్టుద్దారే. తోరా
మనేలే కళ్ళతన మాదిద్దాన్న అంత నావే హేళి కోఱ్చ కాగాగుతే’
జీరూ దిక్కు తోచదవరంతే, అసహాయకరాగి నింతు బిట్టురు.

ಯೋಚನಾಮಗ್ ಅಪ್ಪಾವ್

ಸೂರ್ಯ ಮನೆಯ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದು ದಿನವೇ ಕೆಳದಿದೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು ಅತ ಏನು ಮಾಡಿದನೋಈ ಆತ ಯಾವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರ್ಪಾಲಿ. ಅತನಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸಹವಾಸ ಇದೆ ಎಂದು ಆ ದಿನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಪೂರ್ಣಾ ಹೇಳಿರಲ್ಲಿವೇ? ಅಂಥವರ ಸಂಗಡದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರೆನು ಗತಿ? ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ ಈಗ ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ, ತಾನೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು? ಯೋಚಿಸುತ್ತುಲ್ಲಿ ಅಪ್ರಾರ್ಥಿಗೆ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವಳ ತಳಮಳವನ್ನು ಅವಳ ಮುಖಿನಿರುಕ್ಕಿಸುತ್ತ ಅಂತೆ ಸಿಕ್ಕೊಂಡ ಆದರ್ಶ, 'ನೀವು ಮೊದಲು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವು ಬಂದಿದ್ದಾನಾ ನೋಡಿ.. ನಾನು ಬೋಗೇ ದ್ವಾರ್ಪಿ ಡಾಕ್ಟರನು ಕರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾಳ್ಯಾಂಡ್ ಓವರ್ ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟಿನಿ. ಆಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕೋಣಿ.' ಎಂದ.

ಅವನು ತನ್ನ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ನಿಯಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆಮೇರ್ಮೇ ನೇಮುದಿಯಾಯಿತು.

‘నిమ్మ తుంబా ఛ్వాంకో ఆదత్.. నాను చిక్కమ్మనన్న మనిగే

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಅಸ್ತಿತ್ವೇಯಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ರಾಯರನ್ನು ನೋಡಲು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಿಂದ ವಸುಮತಿ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಕಣ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ವಿಜಯಮ್ಮೆ ‘ನೀವು ಯಾರೆ ಬರೋಡಕ್ಕೆ ಹೋದ್ದಿ, ಸುಮ್ಮನ್ನೇ ವಿಚ್ಛೇದ’ ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ. ಅಸಲಿಯಾಗಿ ಈಕೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಬಂದದ್ದು ಇಪ್ಪುವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ.

ಅಪ್ರಾವಾಳಿಗೆ ಬೇಸಾರಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅದರ್ಶನಿಗೆ
ಪಶ್ಚಾತ್ಯಾಪಾಗುತ್ತದೆ. ಹಲವು ಭಾರಿ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಕೋವರಿಂದಲೇ ಇದ್ದ ಅಪ್ರಾವಳ ಮನಸ್ಸು ಕೊನೆಗೆ ಕರಗುತ್ತದೆ.
ಅವಳನ್ನು ಓಟಿದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗೀ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಹೊಗ್ಗಿ.. ನೇವು ಮನೆ ಹತ್ತಿ ಬರುವಾಗ ಕರೆ ಮಾಡಿ.. ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ವಸುಮತಿಯೋಂದಿಗೆ ಮನೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಳು.

‘యారే అవు..?’ అమ్మాందు మాతనాడ్కిద్దే..?’ వసుమతి కేడికిడగా, ‘అవు విజయమైన సంబంధి.. రాయిర తంగి మగనంతే..’ ఎందప్ప నిరాశక్షళం నుదిదగా వసుమతి ముందే విచారిసలు హోగలీల్ల. ఎరదు తాసినల్లి ఆదతశ మనెయ సమీప బందు కఱ మాడిద్ద. వసుమతిగే తిలియి, సూయి ఒందు వేళే బందరే తనగే కఱ మాడి తిఉసబేకెందు హేళి అప్పావఁ ఆదతశనొడనే అవన కారినల్లి హోరటు బిట్టులు.

‘ಅವನನ್ನ ಎಲ್ಲಿತೆ ಹುಡುಕೋದು..? ಬೆಂಗಳೂರಿನಂಥ ಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಅವನೇಲೀತಾನೇತ್ತಿ..?’ ಆದರ್ಶ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನುಡಿದ.

‘నావు స్తోత్రాగే మౌలికి ఏచెరిసోణ.. ఆ ఇస్తేపేక్షగే పనాద్యు మాహితి ఇరుబుము... ఇచ్చు హం తగోండ హోరియవ ఏచార తిశోయు చేడా.. స్తోత్రాండ మనసే బందిల్ల..’ అంత హేళిద్యాయు.. అప్పువఁళ సులహిగే ఆదర్శ తలేదొగిద.

‘పూర్వాగిల్లారీ.. నిమ్మ తల్నొను చేన్నాగి ఓడత్తే.. ఎష్టేదరూ భావి ఇంజినీయర్ అల్లూ?’ ఎందు నగేయాడిద. అప్పావాళిగే నగువ మనస్థితి ఉణిదిరల్లి. సూర్య సిక్కి మనేగే మరాళ, ఒయ్యిద హణ హిందిరుగిసువచ్చాదరీ సాకు ఎన్నువుంతాగిత్తు. ఇబ్బరూ కలసూరు స్తోత్రనో తలుపిదరు. అప్పావాళ పరిచయ హిడిదు ఆ జన్మపేశ్కర్, ‘ఫినమ్ బిదె నిను..?’ ఎందు ఏచారీచిదరు.

ಅಪ್ಪಾವು ಏನಿತಳಂತೆ, 'ಸರ್.. ಸೂರ್ಯನನ್ನು .. ಅದೇ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಯರ ಮಗನನು ..ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದೀರಾ ಸಾರ್?'

‘ಹೌದಮಾತ್ರ... ಅವು ಈ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.. ಬೇರೆ ಹುಡ್ಡಿ ಶಾಮೀಲಾಗಿದಾಟ ಗೊತ್ತಾಯ್ದು.. ಅವನು ನಿಸ್ನೇನೇ ಬಿಟ್ಟಿದೇವಲು...’

‘ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ವ ಆತ ಮನಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ... ರಾಯರಿಗೆ ವ್ಯಾದಿಯಾಫಾತೆವಾಗಿ ಅಸ್ತುತೀಲಿದ್ದಾರೆ... ಮಗನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹಂಬಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ... ಅವನ್ನು ಕೆಕೊಂಡು ಹೋಗೇಂಳಾಡಿತೆ ಬಂದ್ದಿ... ಇಲ್ಲಿ ನೊಂದಿದ್ದೆ ಆತ ಕಾಣಬೇಕು...’ ಆತನ ಮುಂದೆ ಅಂಥಾಯಕೆ ಪದ್ರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು.